

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติ
สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี*

The Development of Thai Communicative Listening Practice By Natural Approach
for Korean Students

สุชาดา อูสรานนท์**

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวเกาหลีก่อนและหลังการทำแบบฝึก และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจำนวน 8 ชุด 2) แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังใช้แบบฝึก และ 3) แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สูตร E /E เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ใช้ค่าสถิติ t-test แบบไม่อิสระจากกัน เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทำแบบฝึกทักษะการฟังและค่าเฉลี่ย (x) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการหาค่าระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.54/93.81 ซึ่ง แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี อาจารย์ที่ปรึกษาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา

** นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2554 สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เลขที่ 6 ถนน ราชพรรคาใน อำเภอ เมือง จังหวัด นครปฐม รหัสไปรษณีย์ 73000 suchaadaa@gmail.com

Abstract

This research aimed to develop and test the efficiency listening materials for Korean students to compare the students' listening abilities before and after using the materials, and to survey the students' opinions toward these materials. The samples were 14 Korean students studying Thai Interpretation and Translation at Hunkuk University of Foreign Studies and taking a short course' Faculty of Humanities and Societies of Burapha University. The instruments used for this experiment were: 1) Eight courses outline listening developed by the researcher, and Thai Communicative Listening Practice. 2) An English listening test was both as a pretest, and as a posttest. 3) A questionnaire used to survey the students' opinions toward the effectiveness of the constructed materials. The data analysis used in the study were E /E for students' achievement, t-test (dependent) to compare students' achievement before and after by using Thai Communicative Listening Practice and Mean (x) and Standard deviation (S.D.) to find the level of students' opinions.

The results of the study showed that:

1. The efficiency of the Thai Communicative Listening Practice was 85.54 / 93.81 .

This means that the efficiency of the materials was at a good level.

2. Students' achievement after the experiment was significantly different from the experiment at .01 level.

3. Students' opinions towards to Thai Communicative Listening Practice were highly positive.

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากในฐานะเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารสำหรับคนในชาติ และในปัจจุบันภาษาไทยได้เพิ่มระดับความสำคัญมากขึ้นอีก เมื่อชาวต่างชาติหันมาให้ความสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้ภาษาไทยกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งเห็นได้ชัดจากภาคธุรกิจที่ประเทศไทยได้ขยายความสัมพันธ์ในลักษณะประเทศคู่เจรจากับประเทศทางฝั่งตะวันออกของอาเซียน ด้วยการร่วมกันลงนามในความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลีใต้ (ASEAN-Korea Free Trade Agreement: AKFTA) โดยมีสาระสำคัญเพื่อการส่งเสริม ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจระหว่างกันซึ่งมีผลบังคับใช้มาแล้วตั้งแต่พุทธศักราช 2552 ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องจัดการเรียนการสอนภาษาไทยทั้งในฐานะภาษาต่างประเทศให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งในปัจจุบันได้มีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสนใจด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติอย่างแพร่หลาย ทั้งในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง และสำหรับประเทศคู่เจรจาอย่างเกาหลีที่จำเป็นต้องติดต่อกับคนไทยมากกว่าชาติอื่นๆ ตามความตกลงในข้อตกลงการค้าเสรีเกี่ยวกับการค้าสินค้า การค้าบริการ และการ

ลงทุน ดังกล่าวนั้นก็ได้เริ่มมีความตื่นตัวทางภาษาเพิ่มมากขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมไทย – เกาหลี ให้กับคนเกาหลีในไทย เนื่องจากพบว่าปัจจัยที่ทำให้ชาวเกาหลีสามารถตั้งกิจการได้อย่างรวดเร็วในประเทศไทยคือการมีความรู้พื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมไทย (คิม ย็องแอ ป.ป.: 295)

แม้ว่าการศึกษาภาษาไทยของนักศึกษาชาวเกาหลีจากทั้งมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยปูซานแผนกภาษาและกิจการต่างประเทศ ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมาแล้ว แต่ยังคงพบปัญหาบางประการในการจัดการเรียนการสอน เช่น นักศึกษาไม่สามารถออกเสียงภาษาไทยได้อย่างชัดเจน (แบ ซูเคียง 2538: 1), นักศึกษาเอกวิชาวาษาไทย ไม่ได้เรียนวิชาการสนทนากับอาจารย์คนไทยในช่วงแรกเมื่อต้องมาเรียนวิชาการสนทนากับอาจารย์คนไทยจึงเกิดความวิตกกังวลและเขินอายที่จะพูดทำให้ไม่อยากเรียน (อั้งถึงใน กองวิเทศสัมพันธ์, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2544: 156) ซึ่งส่งผลต่อทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดอย่างมาก อีกทั้งเมื่อได้สัมภาษณ์นักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศ ปรากฏว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่คิดว่าความสามารถในการฟังของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง แต่หากได้ฟังคำศัพท์ยาก และมีอัตราการพูดเร็วจะเกิดปัญหาในการฟังซึ่งปัญหาการฟังเหล่านี้ผู้ให้สัมภาษณ์คิดว่าเกิดจากขาดโอกาส และสื่ออุปกรณ์ในการฝึกฝน

การฟังนอกจากเป็นกระบวนการรับสารที่สะดวกและรวดเร็วมากที่สุดของมนุษย์แล้ว การฟังยังเป็นกระบวนการขั้นแรกสุดในการเรียนรู้ภาษาด้วย อีกทั้งเป็นพื้นฐานสำคัญสู่พัฒนาการของทักษะทางภาษาอื่นๆ ด้วย ดังเช่นที่สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ (อั้งถึงในกองวิเทศสัมพันธ์, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2544: 127) ได้กล่าวไว้ในการสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษาว่า “การฟังสำคัญมากเพราะหากฟังได้ชัดย่อมออกเสียงตามได้ถูกต้อง เข้าใจความหมาย และเขียนเป็นสัทอักษร หรือเขียนเป็นอักษรไทยได้ถูกต้องตามมา ในระดับเบื้องต้นการฟังจำเป็นมาก เพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะออกเสียงตามได้ถูก” อีกทั้งยังได้กล่าวย้ำเรื่องความสำคัญของการเรียนทักษะการฟังไว้ในการสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา เพิ่มเติมอีกว่า “ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษานั้น จะเริ่มจากการฟังก่อน แล้วจึงค่อยออกเสียงตาม” (อั้งถึงใน กองวิเทศสัมพันธ์, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2544: 35) และ “หากพิจารณาทักษะทางภาษาทั้ง 4 อันได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน แล้วจะพบว่าการเรียงลำดับเช่นนี้ได้สะท้อนขั้นตอน หรือกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอย่างเป็นธรรมชาตินั่นเอง การฟังเป็นจุดเริ่มต้นที่จะออกเสียงตามได้ถูกต้อง” (อั้งถึงใน กองวิเทศสัมพันธ์, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2544: 127) หรือที่ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545: 34) กล่าวถึงทักษะการฟังไว้ว่า “การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนออกเสียงได้ชัด ผู้สอนต้องรู้ว่าผู้เรียนมีปัญหาที่เสียงใด ต้องฝึกหัดให้มาก” และสายวรุณ น้อยนิมิตรได้กล่าวสนับสนุนเรื่องการฝึกทักษะการฟังเพิ่มเติมอีกว่า “ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสฟังการสนทนาของเจ้าของภาษาหลายๆ ฝึกการฟังให้ชัดจะเป็นประโยชน์ต่อการออกเสียง อย่างมาก” (มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศควางตุง,

ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย 2550: 64) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การฝึกทักษะการฟังสำคัญและควรได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอ

การนำวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยวิธีธรรมชาติ (Natural Approach) มาใช้ในการสอนสามารถลดกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ซับซ้อนได้ ดังเช่นที่นักภาษาศาสตร์ท่านกล่าวไว้ว่าอย่างหลากหลาย ดังนี้ ไวท์ (White, Ann Stewart 1988: abstract) นักวิจัยการสอนภาษาต่างประเทศด้านการฟังกล่าวว่า “ทฤษฎี Natural Approach เป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนให้สูงขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยเพิ่มความสามารถในการจับความหมายที่แตกต่างจากความหมายโดยทั่วไปของคำด้วยการฟังการออกเสียงคำนั้น” อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2533: 181) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์กล่าวว่า “หลักการสำคัญของแนวทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติคือให้ผู้เรียนพูดโดยการฟังให้เข้าใจ ทฤษฎีที่หนุนหลังแนวทางแบบนี้คือ ถ้าผู้เรียนเรียนโดยฝึกฝนก่อนเวลาอันควรเขาจะออกเสียงผิดไปตลอด” เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2533: 19-21) นักพัฒนาภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กล่าวว่า “แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยการใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียน” ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545: 60) นักวิชาการด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติกล่าวว่า “ระยะแรกที่ยังไม่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อน หรือมีพื้นฐานความรู้น้อยมากจะสอนโดยวิธีอัตโนมัติ หรือวิธีธรรมชาติ คือให้ผู้เรียนฟังให้มากจนมั่นใจว่าจับเสียง Tone ได้แล้วจึงให้พูดทีหลัง” อัครา บุญทิพย์ ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติกล่าวว่า “การสอนโดยวิธีธรรมชาติ (Natural Method) ที่เน้นการพูดและการฟังโดยไม่ต้องใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน ให้ภาษาไทยสัมพันธ์กับความคิดของผู้เรียน โดยผู้เรียนคิดเป็นภาษาไทยแทนที่จะคิดเป็นภาษาแม่แล้วแปลเป็นภาษาไทย การสอนวิธีนี้อาจใช้เวลาานานมาก แต่ครูอาจย่นระยะเวลาให้เร็วขึ้นได้ด้วยการใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ ให้มากที่สุดทั้งของจริง หุ่นจำลอง ภาพ และกริยาท่าทางของครูในกรณีที่สอนศัพท์นามธรรม ครูควรยกตัวอย่างให้มาก โดยเชื่อมโยงความคิดและเปรียบเทียบกับความหมายตรงข้าม” (มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศวางตั้ง. ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย 2550: 37) เนตรปรียา ชุมไชโย (เอกซีทบุ๊ค , บรรณาธิการ 2551: 8-9) ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาต่างประเทศกล่าวว่า “การสอนด้วยวิธีธรรมชาติ หรือ Natural Approach คือการเรียนภาษาใดๆ ก็ตามโดยไม่ผ่านภาษาที่สอง ฟังแล้วเข้าใจเลย มนุษย์เราเรียนภาษาด้วยวิธีธรรมชาติโดยไม่ผ่านภาษาที่สอง คุณพูดไทยเป็นเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ รู้ตัวอีกทีเป็นแล้ว เช่นอยากพูดอะไรปากก็กระดิกไปแล้ว มาจากจิตใต้สำนึก เหมือนตกใจแล้วร้องว้าย ความรู้สึกถูกเชื่อมไว้แล้ว วิธีธรรมชาติเกิดจากการสะสมข้อมูลจนสามารถนำมาใช้ได้โดยอัตโนมัติ สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นธรรมชาติ”

ด้วยเหตุนี้การสอนฟังด้วยวิธีทางเข้าแบบธรรมชาติจึงมีความเหมาะสมด้วยสอดคล้องกับการเรียนภาษาตามธรรมชาติของมนุษย์ และในการวิจัยครั้งนี้เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการ

สอนฟังตามวิถีทางเข้าแบบธรรมชาติจึงพบว่า การจัดกิจกรรมการสอนฟังของวิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood) มีความน่าสนใจประเด็นเรื่องการสอนให้ฟังเป็น กล่าวคือผู้เรียนสามารถนำวิธีการในการทำกิจกรรมไปใช้ร่วมกับการฟังในสถานการณ์อื่นๆ ที่ผู้เรียนพบในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดดังนั้นจึงสมควรนำมาพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้การสอนฟังภาษาไทยให้ชาวเกาหลีซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด สำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ครอบคลุมทุกทักษะต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยของนักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยวิธีธรรมชาติ ตามแนวคิดของ วิลเลียม ลิตเติลวูด สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ของนักศึกษาชาวเกาหลี ชั้นปีที่ 2 และ 3 จากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นของภาควิชาภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test - Post-test Design ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกู ภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่มาเรียนภาษาไทยหลักสูตรระยะสั้นของภาควิชา

ภาษาไทย ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 14 คน จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ซึ่งได้มาจากการศึกษาแนวคิด และหลักการเขียนแผนในเอกสารตำราต่างๆ แล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยกำลังจะสร้างขึ้น โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาสอดคล้องกับการใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่อง ภาพช่วยฟัง 1 แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 2 เรื่อง ภาพช่วยฟัง 2 แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 3 เรื่อง พบคุณหมอที่โรงพยาบาล แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 4 เรื่อง การแจ้งความ แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 5 เรื่อง วันและเวลา แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 6 เรื่อง ครอบครัว แผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 7 เรื่อง การซื้อและขายของ และแผนการจัดการเรียนรู้ชุดที่ 8 เรื่องการเดินทาง โดยมีประสิทธิภาพผ่านการตรวจสอบของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผ่านเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.79

2. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 8 ชุดแบบฝึก ซึ่งได้จากการศึกษาแนวคิด และวิธีการจัดกิจกรรมการสอนฟังของวิลเลียม ลิตเติลวูด (1995: 65) โดยแบ่งแบบฝึกทั้ง 8 ชุดเป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 คือแบบฝึกชุดที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นชุดแบบฝึกที่ให้นักศึกษาฟังเสียงการสนทนาจากสถานการณ์ต่างๆ แล้วจับคู่กับภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง ระดับที่ 2 คือแบบฝึกชุดที่ 3, 4, 5 และ 6 ประกอบด้วยกิจกรรม 2 กิจกรรม ดังนี้ (1) ให้นักศึกษาฟังเสียงการสนทนาจากสถานการณ์ต่างๆ แล้วจับคู่กับภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง (2) ให้นักศึกษาฟังเสียงที่กำหนดให้แล้วเติมข้อมูลลงในช่องว่างให้ถูกต้อง และ ครบสมบูรณ์ ระดับที่ 3 คือแบบฝึกชุดที่ 7 และ 8 ประกอบด้วยกิจกรรม 3 กิจกรรมด้วยกัน ดังนี้ (1) ให้นักศึกษาฟังเสียงการสนทนาจากสถานการณ์ต่างๆ แล้วจับคู่กับภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง (2) ให้นักศึกษาฟังเสียงที่กำหนดให้แล้วเติมข้อมูลลงในช่องว่างให้ถูกต้องและครบสมบูรณ์ (3) ให้นักศึกษาฟังเสียงบทสนทนาที่กำหนดให้ แล้วถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ฟังเป็นภาษาของตนเองได้ หรือสามารถวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องราวที่ได้ฟังได้ และแบบฝึกนี้มีประสิทธิภาพผ่านการตรวจสอบของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผ่านเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.65 รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากการทดลองใช้ในการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Try-out) ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 และ 3 จากมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นกับภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 12 คน

3. แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังเรียนซึ่งได้จากการนำแบบทดสอบก่อนเรียนมาสลับข้อความ และตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจำนวน 8 ชุด ชุดละ 10 ข้อ โดยมีประสิทธิภาพผ่านการตรวจสอบของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผ่านเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เฉลี่ย

เท่ากับ 0.75 รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากการทดลองใช้ในการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Try-out) ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีจากภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 และ 3 จากมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่มาเรียนภาษาไทย หลักสูตรระยะสั้นกับภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 12 คน

4. แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในด้านรูปแบบ เนื้อหาและกิจกรรม 10 ข้อ จำนวน 1 ชุด ซึ่งได้จากการศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างแบบสำรวจของลิเคิร์ต (Likert) อ้างถึงในศิริรักษ์ ทัพทะกุลธร (2544) และฉัตรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ (2549)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทำแบบฝึก การฟัง โดยใช้สูตรสถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่อิสระจากกัน (Dependent)
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นโดยการนำค่าระดับคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.54/93.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และเกินกว่าร้อยละ 2.5 แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งได้แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกทั้ง 8 ชุด และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนนแบบทดสอบประจำแบบฝึก											คะแนนหลังใช้แบบฝึก	
แบบฝึกชุดที่	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
เต็มคนที่	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	30	100
1	10	10	10	10	8	10	10	9	77	96.25	29	96.67
2	10	10	7	9	10	6	5	5	62	77.50	27	90.00
3	10	10	8	10	10	10	9	8	75	93.75	29	96.67
4	10	10	7	9	10	10	10	8	74	92.5	29	96.67
5	10	10	9	7	8	7	7	8	66	82.50	26	86.67
6	7	10	6	9	9	4	7	7	59	73.75	27	90.00
7	7	8	6	9	10	10	9	8	67	83.75	25	83.33

คะแนนแบบทดสอบประจำแบบฝึก											คะแนนหลังใช้แบบฝึก	
แบบฝึก ชุดที่	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม 1120	ร้อยละ	รวม 420	ร้อยละ
เต็ม คนที่	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	30	100
8	10	10	8	5	9	10	9	9	70	87.50	29	96.67
9	10	8	6	7	10	6	10	8	65	81.25	29	96.67
10	8	6	10	10	10	9	7	8	68	85.00	28	93.33
11	10	10	7	8	10	8	5	5	63	78.75	28	93.33
12	10	10	8	9	9	10	9	7	72	90.00	29	96.67
13	9	8	9	10	8	10	9	6	69	86.25	29	96.67
14	10	10	8	8	9	10	8	8	71	88.75	30	100
รวม	131	130	109	120	130	120	114	104	958	85.54	394	93.81

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนจากแบบทดสอบประจำแบบฝึกได้คะแนนรวมทั้งหมด 958 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,120 คะแนน คิดคะแนนเป็นร้อยละได้ 85.54 และทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกได้คะแนนรวมทั้งหมด 394 คะแนน จากคะแนนเต็ม 420 คะแนน คิดคะแนนเป็นร้อยละได้ 93.81 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในการทดลองภาคสนามจึงมีค่าเท่ากับ 85.54/93.81 จึงแสดงว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และเกินกว่าร้อยละ 2.5

2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งได้แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	D	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	25.14	3.110			
หลังเรียน	30	28.14	1.406	3	3.421*	0.002

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 28.14 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีค่าเท่ากับ 25.14 คะแนน และมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยระหว่างการทำแบบทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 3 คะแนน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบที่มีค่าเท่ากับ 3.421* และมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.002 ดังนั้นแสดง

ว่า ความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่า ก่อน การใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.002 < 0.01)

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.83 แสดงว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง ซึ่งได้แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ	อันดับ
ด้านรูปแบบ				
1. คำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกชัดเจน เข้าใจง่าย	3.79	0.97	สูง	6
2. เสียงในแบบฝึกมีความชัดเจน และเป็นธรรมชาติ	3.50	0.85	ปานกลาง	10
3. รูปภาพในแบบฝึกเหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา	4.07	0.83	สูง	1
ด้านเนื้อหา				
4. เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	4.07	0.83	สูง	1
5. เนื้อหาในแบบฝึกเป็นประโยชน์ต่อการฟังในชีวิตประจำวัน	3.86	0.77	สูง	5
6. เนื้อหาของบทฟังน่าสนใจ	3.71	0.83	สูง	7
ด้านกิจกรรม				
7. กิจกรรมในแบบฝึกช่วยพัฒนาการฟังให้สูงขึ้น	4.00	0.88	สูง	3
8. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้จับคู่ภาพกับเสียงที่ได้ฟังน่าสนใจและช่วยการฟังในการทำกิจกรรมขั้นต่อไปได้	3.71	0.61	สูง	8
9. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้	3.64	0.93	สูง	9
10. กิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้เขียนเรียงลำดับและอธิบายเรื่องที่ฟังช่วยให้เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อเรื่องได้	3.93	0.83	สูง	4
รวมทุกด้าน	3.83	0.54	สูง	

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.07 และเมื่อจัดอันดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) คะแนนทั้ง 10 ข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมสอดคล้องของรูปภาพกับเนื้อหาและความสอดคล้องของเนื้อหา กับชื่อเรื่องในระดับสูงเป็นอันดับแรก และมีความคิดเห็นต่อความชัดเจนและเป็นธรรมชาติของเสียงในแบบฝึกในระดับสูงเป็นอันดับสุดท้าย นอกจากนี้พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อรูปแบบ เนื้อหา และกิจกรรมของแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

ด้านรูปแบบพบว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสม สอดคล้องของรูปภาพกับเนื้อหาในแบบฝึกสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องความชัดเจนและเข้าใจง่ายของคำสังและคำชี้แจงในแบบฝึก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.97) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องความชัดเจน และเป็นธรรมชาติของเสียงในแบบฝึก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.85)

ด้านเนื้อหาพบว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อความสอดคล้องของเนื้อหาที่ชื่อเรื่องสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาในแบบฝึกเป็นประโยชน์ต่อการฟังในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องความน่าสนใจของเนื้อหาในบทฟัง ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.83)

ด้านกิจกรรมพบว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมในแบบฝึกช่วยพัฒนาการฟังให้สูงขึ้นสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.88) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้เขียนเรียงลำดับและอภิปรายเรื่องที่ฟังช่วยให้เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อเรื่องได้ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้จับคู่ภาพกับเสียงที่ได้ฟัง น่าสนใจและช่วยการฟังในการทำกิจกรรมขั้นต่อไปได้ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือความคิดเห็นเรื่องกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อมูลช่วยจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.93)

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง

อภิปรายผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.54/93.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และเกินกว่าร้อยละ 2.5 แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการจัดกิจกรรมการฟังเพื่อการสื่อสารของวิลเลียม ลิตเติลวูด (1995: 68-74) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 3 กิจกรรม คือ

1) กิจกรรมฝึกความสามารถในการฟังจากการรับร่องรอยทางภาษา กิจกรรมนี้ผู้วิจัยฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับเสียงที่ฟังจากการรับร่องรอยทางภาษา ได้แก่ ภาพและเสียงบริบทซึ่งทำให้ผู้เรียนถอดความหมายของเสียงที่ฟังได้อย่างถูกต้อง แม้ไม่สามารถเข้าใจหรือเก็บความข้อมูลเสียงที่ฟังได้ทั้งหมดซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสร้างกิจกรรมการสอนของสมร ปาโท (2545) ที่ใช้สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกมในการสร้างกิจกรรมสำหรับสอนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแล้วได้ผลสัมฤทธิ์ในการฟังพูดภาษาอังกฤษมากกว่าการเรียนโดยไม่ใช้กิจกรรม รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย และ มา เว่ย ซิน (Ma Wei xin 2011) ที่ใช้วจนภาษา และอวจนภาษาช่วยในการจับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ฟังด้วยการอนุมานเนื้อเรื่องโดยไม่ต้องเข้าใจความหมายของทุกคำ

2) กิจกรรมสร้างความสามารถในการถ่ายโอนข้อมูล ผู้วิจัยให้จำแนกข้อมูลเสียงที่ฟังลงในตารางข้อมูลทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกข้อมูลสำคัญในการฟังแต่ละครั้งได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ องค์กรณะคมกุล (2546) ซึ่งกำหนดให้นักเรียนฝึกฟังอย่างน้อย 2 ครั้ง แล้วทำกิจกรรมการฟังเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ฝึกการกรอกข้อมูลลงในตาราง การตอบคำถาม การหาข้อมูลจากแผนที่ การวาดภาพ เป็นต้น และได้ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การฟังหลังใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) กิจกรรมชั้นสร้างความสามารถในการฟังจากการถ่ายโอนขั้นสูง กิจกรรมนี้ผู้วิจัยฝึกให้ผู้เรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ รวมทั้งอภิปรายข้อมูลเสียงที่ฟัง ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในข้อมูลเสียงที่ฟังทั้งหมดในระดับที่สามารถถ่ายทอดได้

1.2 ผู้วิจัยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร แม้ว่าในบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถทำความเข้าใจได้ ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาทางการสื่อสารนี้ด้วยการพูดให้ง่ายขึ้นคือ การใช้คำศัพท์ที่ง่ายกว่าเดิม และลดความซับซ้อนในการร้อยเรียงประโยคลง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้สื่ออื่นๆ คือ กิริยาท่าทาง และรูปภาพช่วยเสริมในการอธิบาย ซึ่งใช้ได้ผลดี อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสสัมผัสตัวภาษามากขึ้นอันเป็นการเสริมทักษะการฟังทางอ้อมให้แก่ผู้เรียนด้วยซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเนตรปรียา ชุมไชโย (เอกซีทบุ๊ค, บรรณาธิการ. 2551: 8-9) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาด้วยวิธีธรรมชาติ หมายถึงการเรียนภาษาใดๆ โดยไม่ผ่านภาษาที่สองเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสสะสมข้อมูลทางภาษาได้มากพอจนสามารถนำมาใช้ได้โดยอัตโนมัติ และสอดคล้องกับแนวคิดของอัครา บุญทิพย์ (มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง. ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย. 2550: 37) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาไทยด้วยวิธีธรรมชาติไว้ว่า การสอนโดยวิธีธรรมชาติต้องเน้นเรื่องการพูดและการฟังโดยไม่ใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนให้ภาษาไทยได้สัมพันธ์กับความคิดของผู้เรียนสามารถคิด เป็นภาษาไทยโดยไม่ผ่านภาษาแม่ซึ่งวิธีการเช่นนี้ต้องใช้เวลาานจึงจะสัมฤทธิ์ผล แต่ก็สามารถย่นระยะให้เร็วขึ้นได้ด้วยการใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ ทั้งที่เป็นของจริง หุ่นจำลอง ภาพ และกิริยาท่าทางของผู้สอน อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของสมุณธา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์ (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง. ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย. 2550: 66) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้สอนที่ใช้วิธีสอนแบบธรรมชาติต้องใช้วจนภาษาช่วยสอนด้วยนอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้สร้างชุดเสียงบทสนทนาจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แครชเชน และเทอเรล (Krashen and Terrell 1984: 14) ที่กล่าวว่า การสอนแบบ Natural Approach ซึ่งอยู่ในกลุ่ม Audio lingual ต้องสอนแบบใช้บทสนทนาไปเรื่อยๆ จนผู้เรียนเกิดความ เคยชินจนได้ภาษาไปเอง ทั้งระบบโครงสร้างไวยากรณ์ และระบบเสียง และสอดคล้องกับแนวคิดของเสาวลักษณ์ รัตนวิซซ์ (อ้างถึงใน ปรียา หิรัญประดิษฐ์ 2545: 10) ที่กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติต้องเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน

1.3 ผู้วิจัยพูดคุยและตกลงกับนักศึกษาเรื่องเวลาสำหรับทำกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียน และไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาจากต่างประเทศที่เข้ามาเรียนเสริมทักษะความรู้ทางภาษาไทยซึ่งมีการเรียนตามหลักสูตรทุกวันตั้งแต่เวลาเช้าถึงบ่ายทำให้ผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้ามาก แต่ยังคงเข้าเรียนเพื่อทดลอง แบบฝึกกับผู้วิจัยอีกซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอนเป็นชั่วโมงสุดท้ายของวัน ดังนั้นการรับฟัง ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เรียนจึงเป็นทางออกที่ช่วยลดความตึงเครียดได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อบรม สนิทบาล (ม.ป.ป.: 20) ที่ได้กล่าวถึงว่า ความรู้สึกที่ดี พึงพอใจมีผลต่อพัฒนาการทางภาษา และตรงกับ คริสติน วอร์ด และแจน ดาเลย์ (Christine Ward and Jan Daley 1996: 17) ที่กล่าวถึงเรื่องระบบประสาทสมองเกี่ยวกับการเรียนรู้ไว้ว่า ระบบประสาทจะปิดรับการเรียนรู้หากผู้เรียนได้รับภาระงานที่มากเกินไป ภาระงานที่สร้างความสับสน หิว ง่วง หวาดกลัว และเกิดความเบื่อหน่าย เพราะการที่ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอน ตามความพร้อมของผู้เรียนจึงทำให้ระบบประสาทสมองเปิดรับการเรียนรู้ได้ดี อีกทั้งผู้วิจัยยังนำแบบฝึกทักษะไปใช้โดยพยายามสร้างความน่าสนใจของเนื้อเรื่องแก่ผู้เรียน เช่น การกล่าวถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการศึกษาเรื่องนั้นๆ การเล่าประสบการณ์ หรือซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้สนใจเรื่องที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สตีเวน ดาเรียน (อ้างถึงใน บารุง โตรัตน์ 2524: 28-29) ซึ่งกล่าวว่า การเตรียมตัวขั้นต้นในการสอนภาษาต่างประเทศคือ การสร้างสิ่งดึงดูดใจในเรื่องที่จะเรียนแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ในชั้นสอนผู้วิจัยพยายามทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ในเนื้อหาซึ่งตรงกับ กมล ภาพิจิตร (2502: 572) ที่กล่าวว่า การจำเกิดจาก การเข้าใจความหมายและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รวมทั้งผู้วิจัยสร้างความสนุกสนานระหว่างเรียนด้วย การใช้เกมในเวลาที่ยกจำกัด เช่น เกมลูกนั่ง และเกมเอกซ์โอ ในการจดจำคำศัพท์ที่สำคัญซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐพรหม อินทยศ (2553: 241-243) ที่กล่าวว่า ความจำทำงานได้ดีขึ้นที่มีความสุข นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สร้างเสริมความจำด้วยการสุ่มให้ผู้เรียนเล่นบทบาทสมมุติจากบทสนทนาสั้นๆ อีกด้วย ซึ่งถือว่าเป็นการทบทวนสิ่งที่เพิ่งได้เรียนผ่านไป ซึ่งตรงกับ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523: 258-263) ซึ่งกล่าวว่า คุณภาพของความจำเป็นผลมาจากเทคนิคช่วยจำต่างๆ เช่น การเรียนเกินหรือการทบทวนสิ่งที่จดจำได้อยู่แล้วซ้ำๆ และการทดสอบตัวเอง หรือการทดสอบตัวเองหลังจากการจำสิ่งใดๆ อีกทั้งผู้วิจัย ได้นำแบบฝึกทักษะสร้างความมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้วยการใช้คำถาม สุ่มถามเป็นรายบุคคล ถึงเรื่องที่เพิ่งเรียนผ่านไป อีกทั้งผู้วิจัยยังให้การเสริมแรงด้วยการกล่าวคำชมเชย เมื่อผู้เรียนตอบถูก หรือ ทำคะแนนได้ดี รวมทั้งมีการรายงานผลคะแนนแบบฝึก และแบบทดสอบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ และสนใจทำแบบฝึกแบบทดสอบอย่างเต็มที่ ซึ่งตรงกับ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523: 243) ที่กล่าวถึงว่า ต้องจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าสนใจ โดยอาจใช้คำถามช่วยเพื่อท้าทายความสามารถของผู้เรียน หรือพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด หรือพยายามใช้สิ่งแปลกใหม่ที่ตื่นตาตื่นใจมาใช้ประกอบการเรียน และเมื่อผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมที่กำหนดให้ได้ก็ควรให้การเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะทำกิจกรรมนั้นอีก อีกทั้งให้ผู้สอนคอยชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติงานด้วย และรายงานผลความก้าวหน้าของผู้เรียนเสมอ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สุ่มให้ผู้เรียนอ่านออก

เสียงบทสนทนาตัวอย่างในแบบฝึก และคำศัพท์ในตารางข้อมูลด้วย ซึ่งตรงกับ ยาสุโคชิ เท็ตสึยะ (ศกดา ดาดวง, แปล. 2554: 75-77) ซึ่งกล่าวถึงงานวิจัยนิวโรอิมเมจิง (Neuroimaging) ของศาสตราจารย์ริวตะ คาวาชิมะ บ่งชี้ว่าการอ่านออกเสียงขณะเรียนช่วยสร้างความตื่นตัวในการเรียนรู้สูงขึ้นได้ในทันที

2. ผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1 ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความรู้ที่เพิ่งศึกษาได้ทันที โดยต้องนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหาความรู้ที่นำไปใช้มากขึ้น ซึ่งตรงกับ พิทชี (Pitchey อ้างถึงใน Seels and Glasgow 1990: 4) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกเป็นศาสตร์ในการสร้างสรรค์รายละเอียดปลีกย่อยของโครงสร้างการสอนที่กำหนดขึ้น และสวัตต์ สุวรรณอักษร (2531: 107) ที่กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะช่วยเพิ่มเติมภาคปฏิบัติเมื่อครูอธิบายภาคทฤษฎีไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะหรือความชำนาญมากขึ้น นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยยังให้ผู้เรียนตรวจ และอภิปรายคำตอบร่วมกันอีกด้วย ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่ดีขึ้น และคงทนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กันเทอร์ (Gunter 1990: 80) ที่กล่าวว่า การนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอนครูต้องคอยช่วยแนะนำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการทำแบบฝึก และเมื่อผู้เรียนทำแบบฝึกเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนควรอภิปราย ตรวจสอบ และซักถามข้อสงสัยในคำถามและคำตอบในแบบฝึกร่วมกัน และวนิดา สุขวนิช (2536: 33-44) ที่กล่าวว่า แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน เนื่องจากการฝึกซ้ำ หลายๆ ครั้ง

2.2 ผู้วิจัยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังในช่วงเวลาที่ไม่นานจนเกินไป และมีการรายงานผลคะแนนให้ผู้เรียนทราบเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจที่จะฝึกฝนทักษะการฟังต่อไปและปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังขาดอยู่ ซึ่งตรงกับ เดอเซคโค (De cecco 1968) ที่กล่าวว่า ต้องมีการแจ้งผลการฝึกให้ผู้เรียนทราบตลอดเวลาที่ฝึกฝนเพื่อเสริมแรงให้อยากฝึกฝนต่อไป และปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ และสอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523: 273) ที่กล่าวว่า การสอนทักษะควรใช้เวลาในการฝึกฝนทักษะในช่วงสั้นๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนเบื่อ หรือหมดแรงจูงใจที่จะฝึกฝนทักษะต่อไป สำหรับผู้เรียนบางคนที่มีคะแนนก่อนเรียนเท่ากับคะแนนหลังเรียน และผู้เรียนที่มีคะแนนก่อนเรียนสูงกว่าคะแนนหลังเรียนผู้วิจัยได้แยกอภิปรายถึงสาเหตุไว้ ดังต่อไปนี้

ผู้เรียนที่มีคะแนนหลังเรียนเท่ากับก่อนเรียน มีจำนวน 1 คน จากการสอบถามเป็นรายบุคคลพบว่า สาเหตุเกิดจากความไม่รอบคอบ เมื่อได้ยินเสียงคำที่มีลักษณะใกล้เคียงกับคำตอบที่ถูกต้องจึงไม่สังเกตที่จะเลือกตัวลวงดังกล่าว แล้วรีบอ่านโจทย์ และตัวเลือกเพื่อเตรียมทำแบบทดสอบในข้อถัดไป

ผู้เรียนที่มีคะแนนก่อนเรียนสูงกว่าคะแนนหลังเรียน มีจำนวน 1 คน จากการสอบถามเป็นรายบุคคลพบว่า สาเหตุเกิดจากผู้เรียนขาดสมาธิ เนื่องจากทำงานที่ค้างในชั่วโมงก่อนหน้ายังไม่เสร็จ อีกทั้งได้นัดหมายให้เพื่อนคนไทยมาช่วยสอนหลังจากจบการทำแบบทดสอบของผู้วิจัย จึงทำให้ผู้เรียนไม่ตั้งใจทำแบบทดสอบ เพราะจิตใจจดจ่ออยู่กับการทำงานที่ค้างไว้ และการนัดหมายกับเพื่อนคนไทยดังกล่าวด้วยความรู้สึกเกรงใจจึงรีบทำให้เสร็จไวที่สุด

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาชาวเกาหลีที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.83 แสดงว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลไว้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านรูปแบบ ประเด็นเกี่ยวกับคำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกชัดเจน เข้าใจง่าย อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยออกแบบคำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกโดยใช้ภาษาไทยควบคู่กับภาษาอังกฤษและมีตัวอย่างการทำแบบฝึกประกอบคำชี้แจงดังกล่าว ซึ่งแม้ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจคำสั่งที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษแต่ก็สามารถทำความเข้าใจจากภาพตัวอย่างได้ ซึ่งตรงกับที่ มอร์โร (Mowrer อ้างถึงใน อบรม สนิทบาล ม.ป.ป.: 20) กล่าวถึงการสื่อความหมายด้วยการเขียนว่า การสื่อความหมายด้วยการเขียนอาจใช้สไตลการเขียนภาพ แผนภูมิต่างๆ ช่วยสื่อความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ประเด็นเกี่ยวกับเสียงในแบบฝึกมีความชัดเจนและเป็นธรรมชาติ อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยบันทึกเสียงในสถานที่ที่ปราศจากเสียงรบกวน และบันทึกเสียงผ่านผู้ที่ถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครได้อย่างชัดเจน รวมทั้งผ่านการตัดต่อเสียงอย่างละเอียด นอกจากนี้ยังถ่ายทอดเสียงผ่านลำโพงที่มีคุณภาพอีกด้วย ประเด็นเกี่ยวกับรูปภาพในแบบฝึกเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยใช้โปรแกรมตัดต่อภาพตัดแปลงและร้อยเรียงรูปแต่ละรูปให้เกิดเรื่องราวตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ จากสาเหตุข้างต้นจึงส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านรูปแบบอยู่ในระดับสูง

3.2 ด้านเนื้อหา ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่อง อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากสถานที่จริง และศึกษาเนื้อหาจากบทเรียนที่มีชื่อเรื่องคล้ายกัน แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาใช้เป็นเนื้อหาในแบบฝึก ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาในแบบฝึกเป็นประโยชน์ต่อการฟังในชีวิตประจำวันอาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาที่ได้จากการเก็บรวบรวมในประเด็นเกี่ยวกับเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันหรือเรื่องที่ยากจะหลีกเลี่ยงในการดำเนินชีวิต เช่น การซื้อของ ความเจ็บป่วย และการเดินทาง เป็นต้น ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาของบทฟังน่าสนใจ อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้สอดแทรกความตลกขบขันไว้ในบทสนทนาในชุดเสียงบ้าง และการสร้างบทสนทนาในชุดเสียงที่เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ทุกคนมีโอกาสประสบพบเจอได้ตลอดเวลา จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เนื่องจากอาจนำไปคิดเทียบเคียงกับตนเองว่าเมื่อเกิดประสบการณ์เช่นเดียวกับในบทฟังบ้างแล้วจะต้องเตรียมตัว หรือปฏิบัติตัวอย่างไร ซึ่งตรงกับแนวคิดของ กมล เกฬพิจิตร (2502: 537) ที่เสนอแนะการสร้าง ความสนใจในการจัด การเรียนรู้อา ต้องดำเนินการสอนให้คล้ายตามสัญชาตญาณอยากรู้ อยากเห็น ต้องสอดแทรกเรื่องขบขันในการนำเสนอเนื้อหา และต้องเน้นการสอนที่หนักไปทางรูปธรรมมากกว่านามธรรม อาจด้วยการใช้ตัวอย่างที่สามารถจับต้องได้จริง เห็นภาพ เห็นการเคลื่อนไหวต่างๆ หรือนำ

ผู้เรียนไปพบกับประสบการณ์จริงจากสาเหตุข้างต้นจึงส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านเนื้อหาอยู่ในระดับสูง

3.3 ด้านกิจกรรม ประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมในแบบฝึกช่วยพัฒนาการฟังให้สูงขึ้น อาจเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนมาก โดยเฉพาะการได้ฝึกฝนในเรื่องเดิมซ้ำๆ ทำให้ทักษะการฟังสูงขึ้นได้จริง ซึ่งตรงกับที่ วนิดา สุขวนิช (2536: 33-44) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่า แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนเนื่องจากมีการฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง ประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้จับคู่ภาพกับเสียงที่ได้ฟังน่าสนใจและช่วยการฟังในการทำกิจกรรมขั้นต่อไปได้ มีระดับความคิดเห็นจากผู้เรียนอยู่ในระดับสูงอาจเนื่องมาจากภาพที่ใช้ในกิจกรรมนี้มีความสวยงาม และกิจกรรมประเภทนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทถัดไปประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึก การฟังโดยใช้ตารางวิเคราะห์ข้อมูลช่วยจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ มีระดับความคิดเห็นจากผู้เรียนอยู่ในระดับสูงอาจเนื่องมาจาก ตารางวิเคราะห์ข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยจำแนกข้อมูลที่สำคัญในการสนทนาไว้เป็นหมวดหมู่ เข้าใจง่าย จึงสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้จริง ประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมแบบฝึกประเภทฝึกการฟังโดยให้เขียนเรียงลำดับและอธิบายเรื่องที่ฟังช่วยให้เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อเรื่องได้มีระดับความคิดเห็นจากผู้เรียนอยู่ในระดับสูงอาจเนื่องมาจาก กิจกรรมดังกล่าวช่วยทำให้ผู้เรียนทราบว่าเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง เหตุการณ์ใดเกิดก่อน เกิดหลัง จึงสามารถถ่ายทอดเนื้อเรื่องและสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นฟังได้จริง จากสาเหตุข้างต้นจึงส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ด้านกิจกรรมอยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการฟังที่สร้างขึ้นพบว่า การใช้ในห้องเรียนปกติทำให้เกิดปัญหาเรื่องการได้ยินเสียงไม่ทั่วถึงดังนั้นควรนำไปใช้ในห้องปฏิบัติการทางภาษา
2. จากการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการฟังที่สร้างขึ้นในระยะเวลา 1 ชั่วโมง ต้องทำกิจกรรมด้วยความรวดเร็วมากเกินไป ดังนั้นควรเพิ่มเวลาในการจัดการเรียนมากกว่า 1 ชั่วโมง
3. จากการทดลองใช้แบบฝึกพบว่า ผู้เรียนมีความสนใจ และตั้งใจทำแบบฝึกมากในประเด็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นควรสร้างแบบฝึกที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก เพื่อเพิ่มความสนใจ และดึงดูดใจในการทำแบบฝึกมากยิ่งขึ้น
4. จากการทดลองใช้แบบฝึกพบว่าการผูกมิตรกับผู้เรียนก่อนดำเนินการสอนจริงช่วยลดปัญหาระหว่างการสอน ดังนั้นในการนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปใช้ควรผูกมิตรกับผู้เรียนก่อนเป็นอันดับแรก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1 จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ใช้ได้ผลดีกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยเรียนภาษาไทย ดังนั้นควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังโดยใช้วิธีธรรมชาติกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเรียนภาษาไทย เพื่อพิสูจน์ข้อจำกัดในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารต่อไป

2 จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ใช้ได้ผลดีกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน ดังนั้นควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด ในลักษณะออนไลน์ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อพิสูจน์ข้อจำกัดในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กมล เกฬพิจิตร. วิชาครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2502.

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

แบ ชูเคียง . “การวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบหน่วยเสียงภาษาไทยกับภาษาเกาหลีเพื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.

คิม ย็องแอ. “ชาวเกาหลีในสังคมไทยก่อนสมัยคริสตศตวรรษที่ 80” ใน ระลึกถึงความสัมพันธ์ครบรอบ 50 ปี ไทย-เกาหลีและสภาพความคาดหวังในอนาคต, 290-296. สมาคมไทยคดีศึกษาในประเทศเกาหลี บรรณาธิการ. ม.ป.ท., ป.ป..

ทัศนีย์ องค์กรณะคมกุล. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.

ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา: การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

บำรุง ไตรรัตน์. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.

ปรียา หิรัญประดิษฐ์. รายงานผลการวิจัยเรื่องสถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์, 2545.

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง. ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย. สัมมนาวิชาการการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กวางโจว: ศูนย์อบรมบัณฑิตสำหรับภาษากลุ่มน้อย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง, 2550.

วนิดา สุขวนิช. การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ อักษรนำ และตัวการ์นต์. วารสารการวิจัยทางการศึกษา 2(2536): 33-44.

- ศักดิ์ดา ดาดวง, แปล. สอนเก่งสอนเป็น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น), 2554.
- ศิริรักษ์ ทัพหะกุลธร. “การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการฟังด้วยตนเองเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคทงวิทยา จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.
- สมร ปาโท. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. “การศึกษาความต้องการและรูปแบบของหนังสือฝึกเสริมทักษะระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา 4(2531): 105-118.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพมหานคร: ประยูรวงศ์ จำกัด, 2533.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เอกซีทบุ๊ค, บรรณาธิการ. เก่งได้หลายภาษา. กรุงเทพฯ: เอกซีทบุ๊ค, 2551.
- อบรม สนิทบาล. รวมทฤษฎีจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, ม.ป.ป..

ภาษาต่างประเทศ

- De Cecco, John P., The Psychology of Learning and Instruction: Educational Psychology. Prentice-Hall: New Jersey, 1968.
- Gunter, Mary et al. Instruction: A Models Approach. Massachusetts: Allyn and Bacon, 1990.
- Krashen, Stephen D. and Terrell, Tracy D. The natural approach language acquisition in the classroom. San Francisco: Alemany, 1984.
- Littlewood, William. Communicative Language Teaching. Sixteenth printing. Great Britain: Cambridge, 1995.
- Seels, B. and Glasgow, Z. Exercise in Instruction Design. U.S.A: Merrill Publishing Company, 1990.
- Wei-xin, MA. “Listening Teaching in the Context of Northwest University for Nationalities” US-China Foreign Language 9, 7 (July 2011): 450-455.
- Ward, Christine and Daley, Jan. Learning to Learn Strategies for accelerating learning and boosting performance. 7th ed. New Zealand: BCP Print Christchurch, 1996.